

خداآوند، پیامبران را برای اظهار امر و فرمان، و متذکر شدن وجود مقدسش بین مردم فرستاد، پیامبر نیز، رسالت را به امانت ادا کرد، و بر اساس رشد از دنیا گذشت و بیرق حق را در میان ما گذاشت، کسی که از این بیرق پیشی گرفت از دین خارج شد، و هر که از آن عقب ماند هلاک گشت، و هر که ملتزم آن شد به حق پیوست

مارادر شبکه های اجتماعی دنبال کنید

@MEMAR TV - @MEMARPRESS

شماره ۶۳

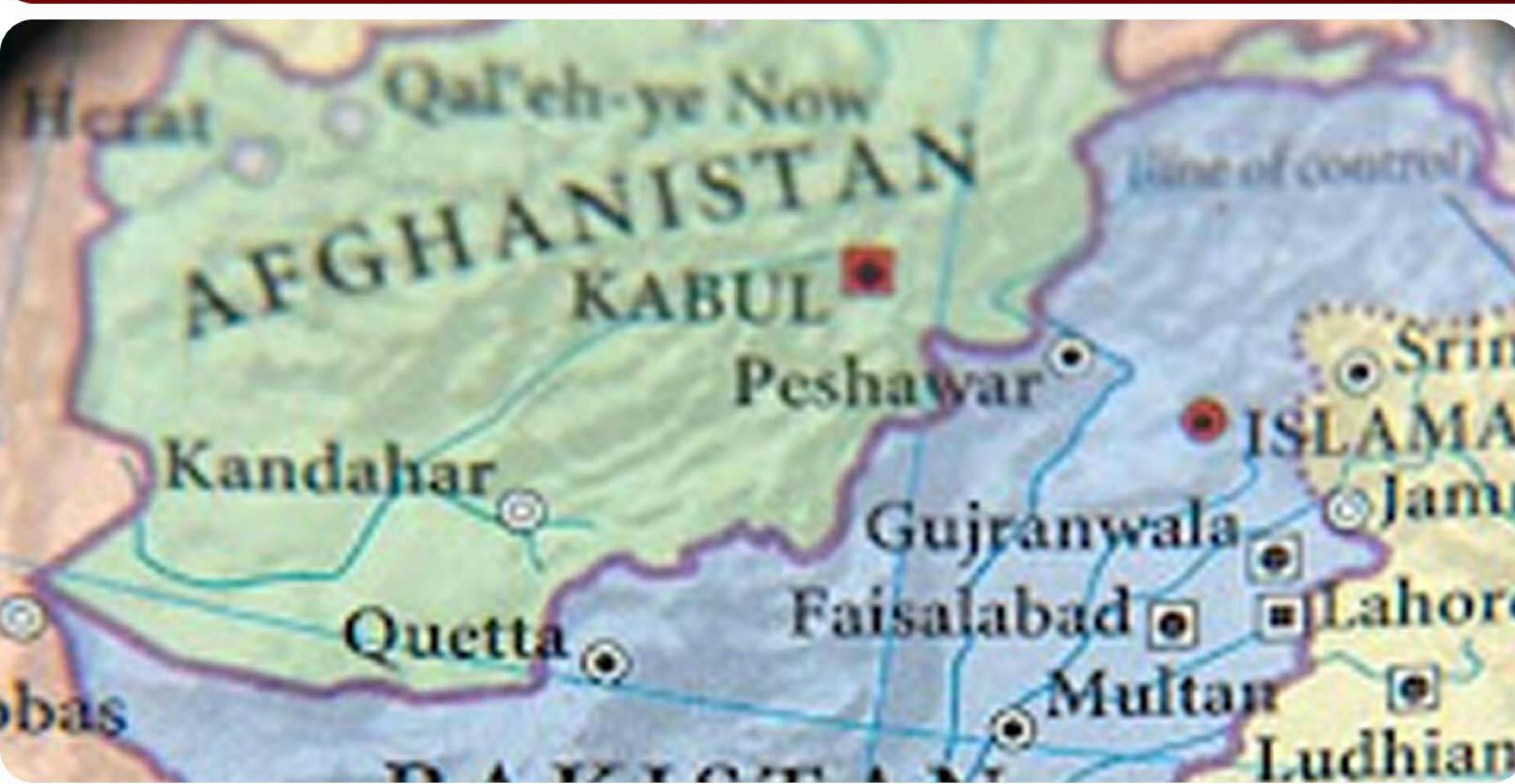
هفته نامه

معمار
MEMAR WEEKLY

WWW.MEMAR.PRESS

نشریه سیاسی اجتماعی فرهنگی | سال چهارم شماره ۶۳ | هفته اول اسد ۱۴۰۳

معضل بیکاری در افغانستان زیر اداره طالبان

جایگاه رسانه ها در حاکمیت طالبان

صفحه ۲

آیا افغانستان منبع بی ثباتی برای آسیا میانه است؟

صفحه ۳

تلاش طالبان برای کسب
کرسی افغانستان در سازمان ملل

صفحه ۴

اسلام آباد و سیاست تضعیف حکومت ها در افغانستان

همزمان با گسترش ناامنی و حملات مسلحانه در پاکستان مقامات آن کشور بار دیگر از آنچه که تهدیدات تروریستی ناشی از خاک افغانستان عنوان می کنند، اظهار نگرانی کردند. به تازه گی آصف درانی، نماینده ویژه پاکستان در امور افغانستان مدعی شده که تروریزم ناشی از افغانستان برای پاکستان، چین، ایران، تاجیکستان و اوزبکستان مایه نگرانی است. اوایل هفته جاری وزارت خارجه پاکستان هم بار دیگر ادعاهایش مبنی بر وجود پناهگاه های امن تروریستی در خاک افغانستان را مطرح کرده و از حکومت طالبان خواست تا علیه تمام گروه های تروریستی در این کشور اقدام کند. این ادعاهای در حالی مطرح می شوند که حکومت طالبان همواره حضور گروه های تروریستی در خاک افغانستان را رد کرده و گفته از خاک این کشور علیه پاکستان کار گرفته نمی شود. کابل همچنان تاکید کرده که پاکستان با اتهام زنی بر افغانستان ناکامی های خود را توجیه می کند.

صفحه ۲

یادداشت

اسلام آباد و سیاست تضعیف حکومت‌ها در افغانستان

همزمان با گسترش نالمنی و حملات مسلحه در پاکستان مقامات آن کشور بار دیگر از آنچه که تهدیدات تروریستی ناشی از خاک افغانستان عنوان می‌کنند، اظهار نگرانی کرده‌اند.

به تازه‌گی آصف درانی، نماینده ویژه پاکستان در امور افغانستان مدعی شده که تروریزم ناشی از افغانستان برای پاکستان، چین، ایران، تاجیکستان و اوزبیکستان مایه نگرانی است. او ایل هفته جاری وزارت خارجه پاکستان هم بار دیگر ادعاهایش مبنی بر وجود پناهگاه‌های امن تروریستی در خاک افغانستان را مطرح کرده و از حکومت طالبان خواست تا علیه تمام گروههای تروریستی در این کشور اقدام کند. این ادعاهای در حالی مطرح می‌شوند که حکومت طالبان همواره حضور گروه‌های تروریستی در خاک افغانستان را رد کرده و گفته از خاک این کشور عليه پاکستان کار گرفته نمی‌شود. کابل همچنان تاکید کرده که پاکستان با اتهام زنی بر افغانستان ناکامی‌های خود را توجیه می‌کند. در عین حال، انتقادات از سیاست اسلام آباد صرفاً محدود به مقامات طالبان، سیاسیون و تحلیلگران افغان نمی‌شود، بلکه اقدامات پاکستان در قبال افغانستان همواره از سوی برخی سیاسیون آن کشور نیز با انتقاداتی همراه بوده است. برخی سیاسیون پاکستان بارها خواستار تغییر سیاست‌های مداخله‌جویانه آن کشور در برابر افغانستان شده و بر بهبود روابط کابل-اسلام آباد تاکید کرده‌اند. البته با توجه به اختلافات عمیق که بین دو کشور وجود دارد بعید به نظر می‌رسد که اسلام آباد از سیاست اصلی خود مبنی بر تضعیف حکومتها در افغانستان دست بردارد؛ چه این که چنین سیاستی به زعم گروه حاکم آن کشور به نفع پاکستان خواهد بود. به نظر می‌رسد پاکستان سال‌هast نوعی جنگ اعلام‌شده را برای افغانستان راهاندازی کرده که هدف عمدۀ آن ایجاد نامنی، بی‌ثباتی و هرج و مرج دوام‌دار در سراسر کشور است. این استراتژی پاکستان در بیش از چهار دهه زمینه‌ساز بسیاری از بحران‌ها، منازعات و فربوپاشی در افغانستان بوده و هر حکومتی کم و بیش از این ناچیه آسیب دیده است. حال که پاکستان از نظر داخلی نیز درگیر مشکلات فرساینده و متعدد است و در این سوی افغانستان زیر اداره طالبان نیز از برخی جهات آسیب‌پذیر به نظر می‌رسد مقامات پاکستانی تلاش دارند با طرح اتهامات سنگین علیه کابل از یکسو افغانستان را در نزد افکار جهانی به حمایت از تروریزم متهم نمایند و نهایتاً از زوایی بین‌المللی کابل را تشدید کنند و از سوی دیگر، تلاش می‌ورزند توجه بین‌المللی به پاکستان را به عنوان مهد تروریزم و هراس افکنی منحرف کنند. برخی ناظران معتقدند که واکنش‌های ضد و نقیض مقامات پاکستان در قبال افغانستان این روزها بیشتر مرتبط با شرایط نابسامان داخلی آن کشور است و برای مقامات پاکستانی مصرف داخلی دارد؛ چه این که حکومت فعلی پاکستان به دلیل ناکامی‌ها در تامین امنیت و حل بحران اقتصادی به شدت تحت فشار افکار جامعه ۲۴۱ میلیونی پاکستان قرار دارد و دنبال متهمن بیرونی می‌گردد.

یادداشت

معضل بیکاری در افغانستان زیر اداره طالبان

بررسی‌ها نشان می‌دهد که پس از روی کار آمدن دوباره حکومت طالبان در افغانستان معضل بیکاری به گونه کم سابقه افزایش یافته است. براساس برخی گزارش‌ها، نرخ بیکاری در نزدیک به سه سال گذشته در کشور دو برابر شده است. همزمان اوایل سال جاری خورشیدی بانک جهانی طی با ابراز نگرانی از گسترش نگرانی از گسترش بیکاری و فقر در افغانستان طی گزارشی اعلام کرد که چشم‌انداز اقتصاد افغانستان دست کم تا سال ۲۰۲۵ «تصویری تاریک» را نشان می‌دهد. در چنین وضعیتی که بیکاری تبدیل به یک چالش بزرگ اجتماعی در کشور شده، برخی مقامات طالبان با اذعان به وجود این معضل، اما جامعه جهانی را متهنم به عدم همکاری در این بخش با افغانستان می‌کنند. در مقابل، منتقدان حکومت طالبان هم می‌گویند که رشد بیکاری و فقر همزمان با کمک میلیارد دالر جامعه جهانی به افغانستان زیر اداره طالبان در نزدیک به سه سال گذشته سوال برانگیز است. با این که برخی مقامات طالبان تحریم‌ها و مسدود شدن دارایی‌های افغانستان را از عوامل عمدۀ گسترش بیکاری و فقر در کشور می‌دانند، اما گزارش‌های دیگر نشان می‌دهند که سیاست‌های طالبان، کاهش کمک‌های بشردوستانه و انزوای بین‌المللی افغانستان نیز کم و بیش باعث تشدید بیکاری و فقر در کشور شده است. نگرانی‌ها از افزایش بیکاری و فقر در حالی مطرح می‌شوند که در این سوی دیگر مخاطراتی دیگر نظیر تروریزم، مواد مخدر و تغییرات اقلیمی نیز جامعه افغانستان را به تهدیداتی گوناگون مواجه کرده است. با این حال، برخی کارشناسان اقتصادی و اجتماعی تبعات و پیامدهای بیکاری و فقر را در کشور زیان بار دانسته می‌افزایند که اگر معضل بیکاری خاتمه پیدا نکند بحران‌های افغانستان در اشکال پیچیده‌تری ظهور خواهد کرد. افزایش مهاجرت، بیماری‌های روانی، خودکشی، جرایم جنایی و سربازگیری گروههای تروریستی از میان افراد بیکار و فقیر جامعه افغانستان از عمدۀ ترین پیامدهای معضل بیکاری در افغانستان امروزی به حساب می‌آید که اگر تدبیر، راهکار و مکانیزم عملی برای حل آنها در نظر گرفته نشود احتمالاً در درازمدت در درسی بزرگ برای اینده افغانستان ایجاد خواهد کرد.

۳۳.۳ درصد

۳۲.۹ درصد

۲۹.۰۳ درصد

نیجریه

آفریقای جنوبی

بوسنی

عراق

افغانستان

اسپانیا

یونان

کلمبیا

اوکراین

ترکیه

آمار کشورهایی که در ۲۰۲۳ بیشترین نرخ بیکاری را داشتند

بررسی و تحلیل

بررسی و تحلیل

آیا افغانستان منبع بی ثباتی برای آسیای میانه است؟

پس از روی کار آمدن دوباره حکومت طالبان دیدگاههای متفاوتی در باره ثبات و امنیت افغانستان در محافل جهانی و منطقه‌ای مطرح است.

در این میان، روسیه و کشورهای آسیای میانه که البته زیر چتر سازمان پیمان امنیت نیز گرد هم آمدند در مواردی از آنچه که تهدیدات تروریستی برخاسته از خاک افغانستان می‌خوانند، اظهار نگرانی کردند. اخیراً ایمان قلی تاسماً گامبیتوف، دبیرکل سازمان پیمان امنیت جمعی، تروریزم و قاچاق مواد مخدوش از افغانستان را همچنان به عنوان یک تهدید جدی برای کشورهای منطقه عنوان کرده است. تاسماً گامبیتوف مدعی شده که تهدیدات تروریستی در افغانستان نه تنها کاهش نیافته، بلکه در اشکال تازه‌ای درآمده است. رئیس سازمان پیمان امنیت جمعی پیش از این هم در اظهاراتی گفته بود که افغانستان مرکز اصلی بی ثباتی، منبع چالش‌ها و تهدیدهای فرامرزی در آسیای مرکزی است و این سازمان به نظارت بر چالش‌ها و تهدیدهای مرتبط با افغانستان و هماهنگ کردن تلاش‌ها برای مقابله با آن‌ها ادامه می‌دهد. این اظهارات اما درحالی مطرح می‌شود که برخی مقامات روسیه با اشاره به «دستاوردهای حکومت طالبان در بخش امنیتی در افغانستان به گسترش روابط دیپلماتیک با کابل اظهار خوش‌بینی می‌کنند.

افغانستان؛ منبع بی ثباتی یا متحدی در مبارزه با تروریزم؟

ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه اخیراً در یک نشست خبری تصریح کرد که طالبان متحد این کشور در مبارزه با تروریزم است. پوتین افزود، «طالبان قدرت را در افغانستان در کنترل خود دارند. از همین رو، طالبان متحد ما در جنگ علیه تروریزم هستند، هر مقامی علاقمند ثبات در کشوری است که آنان [طالبان] آن را اداره می‌کنند.» از سوی هم سرگئی لافروف، وزیر امور خارجه روسیه نیز ماه گذشته طی نشستی در تاشکند، پایتخت ازبکستان، گروه طالبان را یک «قدرت واقعی» خواند و افزود که کشورش برای افغانستان «اهمیت» قائل است. به رغم اظهارات خوش‌بینانه مقامات دیپلماتیک روسیه، برخی مقامات امنیتی این کشور اما به نظر می‌رسد همانند سایر مقامات کشورهای آسیای میانه نسبت به اوضاع امنیتی افغانستان زیر اداره طالبان نگرانی دارند. ماه گذشته آندری بلوسف، وزیر دفاع روسیه گفت که «بسیاری از گروههای افراطی توانسته‌اند در افغانستان برای خود جای پا باز کنند و این کشور، همچنان منبع اصلی بی ثباتی در منطقه است.» مقامات طالبان در واکنش به نگرانی‌ها نسبت به احتمال گسترش تهدیدات هراس‌افکنی از خاک افغانستان بارها تاکید کرده که هیچ گروه تروریستی در کشور حضور ندارد و خاک افغانستان تهدیدی علیه هیچ کشوری نخواهد بود. افزون بر این، برخی مقامات طالبان، صلح و ثبات در افغانستان را برای منطقه مهم خوانده و تاکید می‌کنند که برای رسیدن به این امر، جهانیان با حکومت این گروه «تعامل سازنده» داشته باشند.

جایگاه رسانه‌ها در حاکمیت طالبان

حبیب غفران، سخنگوی وزارت اطلاعات و فرهنگ طالبان، گزارش‌های مرکز خبرنگاران افغانستان را بی اساس دانسته و این نهاد را نامعتبر خوانده است.

او این سخنان را در حالی بیان کرده است که مرکز خبرنگاران افغانستان دو روز پیش یافته‌های شش ماه نخست سال جاری میلادی خود را از وضعیت خبرنگاران و رسانه‌های افغانستان منتشر کرد.

طبق گزارش این مرکز، در این مدت، حدود ۹۰ مورد نقض حقوق خبرنگاران و رسانه‌ها ثبت شده است. وزارت اطلاعات و فرهنگ طالبان مرجع رسیدگی به مشکلات خبرنگاران و رسانه‌ها دانسته می‌شود، اما طبق یافته‌های مرکز خبرنگاران، استخبارات و وزارت امر به معروف این گروه در نشرات رسانه‌ها دخالت و موانع متعدد در فعالیت رسانه‌ها ایجاد می‌کنند.

هرچند طالبان در آنثار عمومی اعلام می‌دارند که در کار رسانه‌ها و خبرنگاران داخلی ندارند اما روشن است که حاکمیت افغانستان محدودیت‌های وسیعی را بر اصحاب رسانه وضع کرده‌اند.

با تسلط طالبان بر افغانستان بسیاری از فعالان عرصه رسانه، کشور را ترک و در خارج از کشور مشغول به کار شده‌اند.

مچنین کسانی که در کشور باقی مانده‌اند با محدودیت‌های وسیعی از جانب طالبان مواجه می‌باشند.

تهیه و نشر هرگونه مطلبی با ترس و نگرانی همراه بوده و خبرنگاران با مشکلات عدیدهای درگیر هستند. ایجاد مانع در مسیر فعالیت رسانه‌ها نه تنها به نفع حاکمیت افغانستان نمی‌باشد بلکه سبب می‌شود تا مردم نسبت به سیاست‌های طالبان بدین‌تر شوند. علاوه بر این رسانه می‌تواند ظرفیت‌های پیشرفت و اداره بهتر کشور را تسهیل نمایند؛ لذا نگریستن به رسانه‌ها به عنوان تهدید، خود یک تهدید برای جامعه محسوب می‌گردد.

از سوی دیگر، اگر برای رسانه‌های داخلی، شرایط آزاده برای کار فراهم نباشند، مردم به رسانه‌های خارجی و بیگانه روی خواهند آورد که در این صورت، مسؤولیت آن متوجه اداره طالبان خواهد بود.

بنابر این رسانه‌ها نه تنها تهدید نیستند بلکه یکی از ضروریات انکار ناپذیر در جهت اطلاع رسانی مطلوب برای هر جامعه‌ای محسوب می‌گردد. این گروه باید زمینه فعالیت‌های طبیعی رسانه را فراهم نماید و از برخوردهای بی مورد و نابجا با رسانه‌ها دست بردارند تا شاهد جامعه‌ای فعال و اطلاع رسانی شفاف در کشور باشیم.

تلash طالبان برای کسب کرسی افغانستان در سازمان ملل

گشتنی مکرر هوایی‌ماهی بی سرنشین ناشناس در آسمان افغانستان

به گزارش خبرگزاری معمار؛ منابع محلی در ولایت کاپیسا از گشتنی مکرر یک هوایی‌ماهی بی‌سرنشین در آسمان این ولایت خبر می‌دهند. این دومین بار در کمتر از یک هفته است که پهپادی ناشناس در آسمان کاپیسا مشاهده می‌شود.

به گفته منابع، این هوایی‌ماهی بی‌سرنشین از عصر روز شنبه، ۶ اسد، بر فراز مرکز ولایت و ولسوالی‌های حصه اول و حصه دوم کوهستان به گشتنی پرداخته است. هنوز هویت و ملیت این هوایی‌ماهی بی‌سرنشین مشخص نشده است و مقامات طالبان نیز تاکنون در این باره اظهار نظری نکرده‌اند. پیش از این نیز در روز یکشنبه، ۱۳ سرطان، گزارشی مبنی بر گشتنی یک پهپاد ناشناس در آسمان کاپیسا منتشر شده بود. همچنین در هفته‌های اخیر، موارد متعددی از گشتنی پهپادهای ناشناس در ولایت‌های دیگر افغانستان از جمله نیمروز، قندهار، پکتیکا، پنجشیر، هرات و بدخشنان گزارش شده است.

عبدالسلام حنفی، معاون اداری ریاست وزارت طالبان در دیدار با خانم روزا اوتباییوا، رئیس دفتر نمایندگی سازمان ملل در کابل (یوناما) خواستار واگذاری کرسی افغانستان در سازمان ملل متحد به حکومت این گروه شده است. آقای حنفی همچنین خواهان ختم تحریم‌ها، حذف نام های مقامات حکومت طالبان از لیست سیاه و برداشتن سایر محدودیت‌ها شده است.

وی گفته است: «ما بر این باوریم که این محدودیت‌ها نه تنها سودمند نیستند بلکه بر روابط افغانستان با دیگر کشورهای جهان تاثیر منفی می‌گذارند، لذا لازم است با مساعی مشترک و با انعطاف پذیری مشکلات و چالش‌ها را برطرف سازیم.»

رئیس یوناما نیز در این دیدار با تأکید بر ادامه کمک‌ها برای مردم افغانستان از رهبری حکومت طالبان «انتظار» دارد جهت رساندن این کمک‌ها به افراد مستحق همکاری همه‌جانبه کند.

مقامات طالبان پیش از این بارها خواستار واگذاری کرسی نمایندگی افغانستان در سازمان ملل به این گروه شده‌اند. هرچند میان طالبان و سازمان ملل رفت و آمد های زیادی صورت می‌گیرد اما یک نقشه راه جامع برای خروج افغانستان از وضعیت کنونی ترسیم نشده است.

در حالی که طالبان در موارد متعددی متهمن به نقض حقوق بشر و گروه‌گرایی اند، همواره سعی دارند تا کرسی سازمان ملل را در اختیار بگیرند. طالبان با تحریم، قرار گرفتن مقامات این گروه در لیست سیاه و عدم پذیرش توسط سازمان ملل و جامعه جهانی مواجه اند.

از جانب دیگر طالبان در زمینه مسائل حقوق بشری و تشکیل حکومت فرآگیر که مطالبه‌ی عمومی از این گروه است موفق ظاهر نشده اند و بر سیاست‌های محدودیت کننده خویش تاکید دارند.

در چنین شرایطی که طالبان با چنین چالش‌ها روبرو هستند، تلاش دارند تا کرسی سازمان ملل را در اختیار بگیرند اما به نظر می‌رسد که با تداوم وضع موجود آنان به سادگی قادر به کسب کرسی افغانستان در سازمان ملل نخواهند شد زیرا عملکرد این گروه مانع از دستیابی آنان به این خواسته شده و سازمان ملل نیز خود را در معرض قضاوت افکار عمومی قرار نخواهد داد؛ لذا تنها راه حل، تغییر رویکردهای طالبان در مورد موضوعات اختلافی می‌باشد.